

Vaasan Hallinto-oikeudelle

Valituskirjelmä Vaasan hallinto-oikeudelle
Uudenmaan ympäristökeskuksen myöntämästä luvasta
Dnro UUS-2006-Y-539-111 / No YS 1527

Valittaja: Niko Salokoski

05510 HYVINKÄÄ
gsm:+358405291450
mailto:niko@salokoski.net

Yhdyn Kaukasten asukasyhdistyksen näkemykseen ja ja mielipiteeseen, jonka se esittää valituskirjelmässään Uudenmaan ympäristökeskuksen myöntämästä luvasta Dnro UUS-2006-Y-539-111 / No YS 1527. Lisäksi esitän omat näkemykseni erikseen, jotka käsitelty alla olevassa tekstissä.

1. Ympäristölupapäätöksen No YS 1527 liittyvien selvitysten puutteellisuus

Uudenmaan ympäristökeskuksen ympäristölupapäätös ja sen perusteet eivät ole tosiseikkojen mukaisia, lupapäätös on puutteellinen ja riittämätön eikä näinollen ole hyväksyttävissä. Myönnetty ympäristölupa tulee hylätä. Myönnetty ympäristölupapäätös liitteenä yksi.

1.1 Ympäristölupapäätöksen No YS 1527 puutteet ja virheet

Ympäristölupapäätöksen ensimmäiset 13 sivua ovat referointia luvanhakijan omista, virheellisistä ja puutteellisista selvityksistä ja olettamuksista ja totuuden vastaisista tiedoista. Näihin 13 sivuun on ympäristökeskuksen lupaa käsitellyt virkamies lisännyt omia kommenttejaan ja näkemyksiään. Tekstistä ei käy ilmi, mikä osa tekstistä on suoraan kopioitu luvanhakijan asiakirjoista ja mikä osa tekstistä on lupaa käsitelleen virkamiehen omaa tekstiä.

Lupapäätöksen sivuilla 18-23 on lueteltu asianosaisten mainitsemat lainkohdat, sopimukset ja säädökset sekä monet elintärkeät asiat, jotka totuuspuhujaisesti jo yksistään kumoaisivat nyt myönnetyn ympäristöluvan, kun lakia luettaisiin objektiivisesti. Näitä tosiseikkoja ja lainkohtia ei ole lupapäätöksessä huomioitu tai kommentoitu lupaa käsitelleen virkamiehen toimesta.

Niinikään ympäristölupapäätöksessä on kirjattu sekä Hyvinkään että Mäntsälän ympäristölautakuntien kielteinen kanta selkeästi tälle ympäristölupaa hakeneelle hankkeelle. Näitä paikallistason lausuntoja ei ole huomioitu mitenkään tai kommentoitu ympäristölupapäätöksessä, vaan ne on sivuutettu tyystin. Molempien kuntien ympäristölautakunnat ovat siis olleet jyrkästi sitä mieltä, ettei lupia koko hankkeelle tulisi myöntää. Uudenmaan ympäristökeskus on päättänyt toisin kuin mitä itse asianosaiset kunnat ovat lausuneet.

Huomionarvoinen seikka on lisäksi se, että Tuusulan kunnalta ei pyydetty lausuntoa koko louhoshankkeesta missään vaiheessa Uudenmaan ympäristökeskuksen toimesta. Lausunto olisi ehdottomasti pitänyt pyytää, sillä 1km päässä louhosalueesta on Natura 2000-alue, katso liite kaksi.

Tuusulan kunta on kuitenkin toimittanut lausunnon tästä hankkeesta, sillä Tuusulalla on ollut oikeus lausua näkemyksensä louhoshankkeesta asianosaisena. Tätä Tuusulalan ympäristölautakunnan lausuntoa ei ole kirjattu ympäristölupapäätökseen, sitä ei siis ole huomioitua lainkaan ja se on sivuutettu täysin lupaa käsitelleen virkamiehen toimesta.

Uudenmaan ympäristökeskus ei ole myöskään pyytänyt lausuntoa luonnonsuojeluosaltoltaan ylitarkastaja Ilpo Huolmanilta tässä nimenomaisessa ympäristölupahakemuksessa. Alueellisella ympäristökeskuksella on velvollisuus valvoa luonnonsuojelullisia asioita ja luonnonsuojelualueita. Tuusulalan puolella oleva Natura 2000-alue olisi näin ollen pitänyt ottaa huomioon ja pyytää lausunto Huolmanilta. Uudenmaan ympäristökeskus on lyönyt laimin valvontavelvollisuutensa, kun on jättänyt huomiotta Natura 2000-alueen eikä ole lausunut asiasta muutoinkaan mitään.

Uudenmaan ympäristökeskus ei ole ottanut lainkaan huomioon kivilouhosalueen myyntiliikenteen aiheuttamaa melua, tärinää ja pölyä sekä siitä aiheutuvaa vaaraa alueen huonokuntoisilla, kapeilla, pimeillä ja ilman kevyen liikenteen väyliä olevilla yksityisteillä ympäristölupaa käsitellessään.

Lupahakemuksessa on todettu luvanhakijan toimesta, että suurin melunlähde on myyntiliikenne.

Meluselvityksen puutteista ja virheistä tarkemmin kohdassa **2.3. Meluselvitys ja sen puutteet, alueen nykyinen äänimaailma ja historia.**

Lupapäätöksessä on ilmoitettu luvanhakijan ilmoittama 30 kuorma-autoa päivässä. Mainittakoon, että kiven kuljetukseen käytetään täysperävaunullisia kasettiryhdistelmiä, joiden paino on 60tn. Kuorma-autoilla ei kiveä kuljeteta missään pienen kapasiteetin vuoksi.

Millä ja miten NCC siis aikoo kiviainesta kuljettaa, kun tästäkään ei ole yksiselitteistä tietoa saatavilla hakemuksista ja niiden liitteistä?

Vertailun vuoksi luvanhakijan ilmoittaman vuotuisen tonnimäärän mukaan voi laskea puhtaasti ajoneuvojen määrän:

Yhdistelmä-ajoneuvo	60	t
kuorma noin	35	t
500000		
vuotuinen kivimäärä max.	500000	t (LÄHDE:NCC ympäristölupahakemus UUS-2006-Y-539-111)
vuodessa 21*12 työpäivää,		252 työpäivää
500000t/a : 252d	1984,13	t/d
(1984,13t/d)/(35t/ajoneuvo)	56,7	ajoneuvoa päivässä
Työaika kello 6-22	18	h
57 ajoneuvoa 18h aikana-->		3,1 tunnissa

yksi rekka 19min välein, jos paluureitti sama, 10min välein ohittava ajoneuvo

Oletetaan, että 2/3 vuotuisesta kivimäärästä ajetaan 4kk aikana, tällöin

333333,3 tonnia 84 työpäivää

333333t/84d 3968,25

(3968,2t/d)/(35t/ajoneuvo)= 113,4 ajoneuvoa päivässä

113 ajoneuvoa 18h aikana--> 6,3 tunnissa

yksi rekka 9min välein, jos paluureitti sama, 4,5min välein
ohittava ajoneuvo

Näin ollen lupapäätöksessä on käytetty väärää tietoa liikennetiheyden osalta, kuten laskelmasta voidaan todeta.

Lupapäätöksessä on sivulla 12 ilmoitettu ensisammutuskaluston olevan jauhe- ja halonisammuttimia. Halonisammuttimia ei ole ollut käytössä enää yli kymmeneen vuoteen, sillä haloni on erittäin vaarallinen ympäristömyrkky, kasvihuonekaasu.

Ympäristölupapäätöksessä on referoitu NCC teettämän vesiselvityksen tietoja. Nämä tiedot ovat väärää ja totuudenvastaisia sekä puutteellisia ja virheellisiä.

On otettava erityisen vakavasti huomioon se seikka, että koko Kaukasten alue on täysin pinta- ja porakaivojen varassa. Alueelle ei ole tulossa kunnallista vesijohtoliittymää. Tämän takia on äärimmäisen tärkeää, että alueen pinta- ja pohjavedet suojellaan kaikilta mahdollisilta häiriötekijöiltä, kuten kivilouhokselta ja sen aiheuttamilta muutoksilta pinta- ja pohjavesiin.

Vesiselvityksestä tarkemmin kohdassa **2.4. Pinta- ja pohjavesien suojelusuunnitelma**. Katso liitteet 3, joista käy ilmi, millä tavoin ja miten vesiselvitys alueella oli toimitettu.

Ympäristölupapäätöksessä on kirjattu NCC Roads Oy:n toimittama lepakkovastine, kun Uudenmaan ympäristökeskus pyysi lepakkoselvitystä. Tämä lepakkovastine on täysin totuudenvastainen ja virheellinen. Silti Ylitarkastaja Leena Eerola on muistiossaan lausunut, että tämäntasoinen selvitys on täysin riittävä. On pohdittava, miksi ylitarkastaja Eerola ei ole toiminut parhaan ammattitaitonsa, kokemuksensa ja hyvän virkamiestavan mukaisesti tässä lausunnossaan lepakkovastineesta. Objektiivisesti asiaa tarkasteltaessa Eerola on tehnyt virkavirheen ja asian tarkoitusperät tulisi selvittää ja tutkia, miksi hän on niin menetellyt.

Liitteenä neljä on otteita lepakkotutkija Yrjö Siivosen laatimasta oikeasta lepakkoselvityksestä, joka on autenttisesti suoritettu louhosalueen maastossa, joka kumoaa NCC toimittaman lepakkovastineen täysin.

Lupapäätöksessä sivuilla 29-30 kohdan Pölyäminen kohta neljä lupapäätöksen ehdoissa on sanottu, että "samoin murskaustoiminta on keskeytettävä tilanteissa, joissa kastelujärjestelmää ei voida käyttää normaalilla teholla esimerkiksi pakkasen vuoksi." Kastelujärjestelmää käytetään pölynsidontaan. Talviaikaan kastelujärjestelmää ei voi käyttää pakkasen takia. Lupaehdoissa esitetty rajoitus tarkoittaa, että koko talvikaudella pakkasaikaan louhintaa ei saa tehdä, koska pölynsidonta estyy juuri pakkasen takia.

Lupapäätöksen sivulla 30 kohdassa "liikenne ja varastointi" kohdassa yhdeksän lausutaan, että "Murskeen kuljettaminen ja varastointi alueella on hoidettava siten, että toiminnasta ei aiheudu vaaraa tai kohtuutonta haittaa ympäristölle, naapurikiinteistöissä asuville, työskenteleville tai asioiville. Myyntiliikenteen liikennevaaran, melun ja tärinän ehkäisemiseksi ei ole esitetty mitään toimenpiteitä lupapäätöksessä.

Kuka siis valvoo ja ottaa vastuun, jos luvanhakija ei toteuta tätä asiaa, vaikka lupapäätös niin edellyttää? On selvää, että vapaaehtoiset ja ehdolliset rajoitukset jäävät yksinomaan noudattamatta

luvanhakijan toimesta, koska niitä ei ole pakko suorittaa tai täyttää. Asiat eivät voi näin olla.

Louhosalueelle ei ole lainvoimaista tieyhteyttä, minkä pitäisi jo yksistään estää ympäristöluvan myöntämisen.

1.1 Ympäristölupapäätöksen No YS 1527 käsitelleen virkamiehen virheet

Uudenmaan ympäristökeskuksen ylitarkastaja Tanja Suoninen on toimittanut Kaukasten alueella Hyvinkään kaupungin Ohkolan kylässä 17.8.2007 tarkastukseksi otsikoidun toimituksen. Tässä toimituksessa ovat olleet läsnä Hyvinkään ympäristökeskuksen edustaja Kirsi Järvinen ja ympäristöluvan hakijan edustaja NCC Roads Oy:n Taina Piironen. Toimituksesta ei ole etukäteen tietoa muille asianosaisille.

Suoninen, Järvinen ja Piironen ovat pöytäkirjan mukaan tutustuneet NCC Roads Oy:n Tapiola-nimiselle tilalle RN:o 24:40 suunniteltuun kalliokivilouhosalueeseen. Tarkastuspöytäkirjasta ilmenee, että Piironen on esitellyt NCC Roads Oy:n suunnitelmia Suoniselle ja Järviselle sekä esittänyt käsityksiään muun muassa louhosalueen sijainnista, louhosalueen ja sen naapurikiinteistöjen välisistä pinnanmuodoista sekä alueen tiestöstä ja louhosalueen pintavesien johtamisesta.

Kaikki nämä tarkastuspöytäkirjan 17.8.2007 sivulta 1 ja 2 ilmenevät seikat ovat tyypillisiä hallintolain 38 pykälän mukaisen katselmuksen osia. Hallintolain mukaan katselmus on asian käsittelyyn liittyvä selvityskeino, jonka yhteydessä viranomaisen tutustuu aistihavaintoja tekemällä ja muun selvityksen perusteella esim. laitteen tai laitoksen toimintaan, sen vaikutuksiin, rakennukseen tai alueeseen. Katselmuksen perustarkoituksena on hankkia selvitystä vireillä olevan asian ratkaisua varten.

Hallintolain 39 pykälän mukainen tarkastus puolestaan tarkoittaa viranomaisen omaa toimenpidettä, jonka yhteydessä pyritään selvittämään, pitävätkö viranomaiselle annetut tiedot paikkaansa tai täyttävätkö laite, toiminta tai menettely laissa ja mahdollisesti jo tehdyssä hallintopäätöksessä asetetut edellytykset. Nyt käsiteltävässä asiassa Tapiola-tilalla ei ole katselmuksen 17.8.2007 aikana ollut toiminnassa kalliokivilouhosta, laitetta tai mitään muutakaan toimintaa, jota NCC Roads Oy olisi jonkin hallintoviranomaisen myöntämän luvan nojalla tilalla harjoittanut. Mitään lakiin perustuvaa syytä tarkastaa tilalla harjoitettua toimintaa, rakennelmaa tai laitetta ei ole siten ollut olemassa. Kysymyksessä on yksiselitteisesti ollut katselmus siitä riippumatta, miten toimitusta on nimitetty pöytäkirjassa.

Hallintolain mukaan katselmus on julkinen ja yleisöllä sekä asianosaisilla on oikeus osallistua katselmukseen. Myös hallintolain 39 pykälän mukaisesta tarkastuksesta on annettava tieto asianosaiselle, jota asia välittömästi koskee. Asianosaisella on myös oikeus olla läsnä tarkastuksessa.

Tarvittaessa katselmukseen tai tarkastukseen osallistumattomalle asianosaiselle on varattava hallintolain 34 pykälän nojalla tilaisuus tulla kuulluksi katselmuksen tai tarkastuksen aikana hankitusta selvityksestä.

Se seikka, että vain luvanhakijalle on annettu mahdollisuus osallistua toimitukseen, on vaarantanut vakavasti muiden asiaan osallisten oikeusturvan.

Suoritetussa toimituksessa hakijan esittämät selvitykset ja näkemykset ovat epäilemättä vaikuttaneet toimituksen sisältöön. Muilla, joiden etua ja oikeutta asia saattaa koskea, ei ole ollut mahdollisuutta kontrolloida toimituksen kulkua tai oikaista luvanhakijan edustajan esittämiä virheellisiä väittämiä.

Hallintolain 28 pykälän ensimmäisen momentin kohdan 7 mukaan virkamies on esteellinen, jos luottamus hänen puolueettomuuteensa vaarantuu muusta erityisestä syystä. Virkamiehen esteellisyyttä arvioidaan objektiivisesti. Hallintolain 27, 28 ja 29 pykälien soveltamisen kannalta on merkitystä sillä, voiko ulkopuoliselle taholle syntyä objektiivisesti arvioiden perusteita epäillä, että asian käsittelyssä ei noudateta puolueettomuutta. Olennaista on, miltä asian käsittely näyttää ulkopuolisten kannalta ja saako asiasta sen kuvan, että käsittely on puolueetonta ja riippumatonta.

Lupahakemusten liitteinä on ollut muun muassa NCC Roads Oy:n edustajan Taina Piironen sähköpostiviesti 28.8.2007 Tanja Suoniselle, joka on esimerkkinä asiakirjasta, jonka perusteella jokainen ulkopuolinen voi päätellä, että asian käsittely ei ole puolueetonta eikä NCC Roads Oy:stä riippumatonta. Asiakirjan perusteella Suonisella on erilainen suhde Taina Piironeseen kuin muihin asianosaisiin ja asianosaisten edustajiin. Piironen sinuttelee tuttavalliseen sävyyn Suonista. Viestistä saa lisäksi sen kuvan, että Suoninen ja Piironen ovat sopineet siitä, mitä selvitystä NCC Roads Oy:ltä vielä vaaditaan.

Uudenmaan ympäristökeskuksen edustaja Suoninen on 17.8.2007 toimitetun katselmuksen perusteella saanut tietoja, jotka ovat erittäin virheellisiä, yksipuolisia ja yksin NCC Roads Oy:n edustajan Piironen katselmuksen yhteydessä osoittamiin ja lausumiin seikkoihin perustuvia.

Tähänastisen asian käsittelyn ja muiden asianosaisten kuin NCC Roads Oy:n tietämättä järjestetyn katselmuksen perusteella katson ylitarkastaja Suonisen esteellisyyden perusteiksi seuraavat seikat:

1. Suoninen on toimittanut ympäristölupaa koskevassa asiassa laittoman katselmuksen hallintolain 38 pykälän vastaisesti siten, ettei tämän Suonisen toimittaman katselmuksen ("tarkastuksen") sisältöä tule ottaa huomioon ympäristölupaa koskevaa hakemusta ratkaistaessa, vaan Uudenmaan ympäristökeskuksen on toimitettava asianmukainen hallintolain 38 pykälän vähimmäisedellytykset täyttävä katselmus alueella.
2. Suonisen henkilökohtainen suhde NCC Roads Oy:n edustajaan Piironen osoittaa, ettei Suoninen ole kyennyt suhtautumaan asiaan tai asianosaisiin sillä puolueettomuudella ja riippumattomuudella, jota hänen asemassaan olevalta virkamieheltä on voitava edellyttää.
3. Suoninen on laiminlyönyt asian käsittelyn yhteydessä perustuslain 21 pykälän ja hallintolain 34 pykälässä asianosaisille kuuluvasta kuulemisoikeudesta lupamenettelyn yhteydessä kontradiktorisen periaatteen toteutumisesta huolehtimisen. Edellä kerrotuilla perusteilla asian käsittelyyn esteellinen Suoninen on erikseen nimenomaisesti ilmoittanut, ettei Uudenmaan ympäristökeskus toimita asianmukaista katselmusta asiassa, eikä varaa asianosaisille tilaisuutta tulla kuulluksi 17.8.2007 toimitetun tarkastuksen johdosta, ei myöskään Uudenmaan ympäristökeskukselle 22.3 ja 28.8.2007 toimitettujen lisäselvitysten johdosta.

Uudenmaan ympäristökeskuksen johto käsitteli valituksen ja totesi, ettei Suoninen ole esteellinen. Kuinka sama viranomaisena eli Uudenmaan ympäristökeskus voi käsitellä valituksen, kun on juuri valitettu ja kanneltu sen eli Uudenmaan ympäristökeskuksen toiminnasta? Valituksen/kanteen tulisi

käsitellä jonkun muun alueen viranomainen, jolloin varmistuisi käsittelyn puolueettomuus ja objektiivisuus.

Jos poliisiviranomaisen toimista valitetaan tai kannellaan, epäilyt ja esitutinnan suorittaa aina jokin muu poliisipiiri tai taho kuin se, jonka toiminnasta on kanneltu.

Uudenmaan ympäristökeskus on menetellyt väärin tässäkin yksittäisessä asiassa, mikä puoltaa vaatimusta siitä, että nyt myönnetty ympäristölupa tulisi hylätä.

2. Lupahakemukseen liittyvien selvitysten puutteellisuus

Lupahakemukseen Dnro UUS-2006-Y-539-111 liitetyt selvitykset luvanhakijan toimesta ovat puutteelliset, virheelliset ja totuudenvastaiset eikä niitä tule hyväksyä.

2.1 Voimassa oleva osayleiskaava ja oikeusvaikutteinen yleiskaava

Aiottu kivilouhosalue, Tila Tapiola RN:o 24:40 sijaitsee keskellä aarnio/vanhaa metsää, jossa ei ole minkäänlaista teollisuudesta tai raskaasta liikenteestä aiheutuvaa meluhaittaa. Näin ollen syntyisi uusi häiriöalue.

Ohessa ote Ridasjärvi-Palopuro osayleiskaavasta, joka on voimassa tila Tapiolan RN:o 24:40 alueella. Mikäli alueelle tulisi kiviaineksen ottoa Hyvinkään tai Mäntsälän puolelle, alueen idylli ja nykytila romuttuisi täysin.

" Osayleiskaava laaditaan kestävän kehityksen periaatteiden mukaan. Maa- ja metsätalouden toimintaedellytykset turvataan sekä säilytetään hyvät pellot ja **yhtenäiset, rakentamattomat metsäalueet nykyisessä käytössään.** Rakentamisen määrä sopeutetaan luonnon sietokykyyn. Rakentaminen sijoitetaan mahdollisimman edullisesti yhdyskuntarakenteeseen ja luonnonolosuhteisiin nähden. Osayleiskaavan ohjausperiaatteilla pyritään eri maanomistajien tasapuoliseen kohteluun. **Alueen eheä luonne ja kauneus sekä kulttuurihistorialliset ja maisemalliset piirteet pyritään säilyttämään. Kaukasten tehdasmiljöö on merkitty alueiksi, joilla rakennettu ympäristökuva säilytetään.** **Luonnonympäristön ja maiseman suojelu Luonnonsuojelualueiksi on osoitettu valtioneuvoston hyväksymään Natura 2000 -verkostoon kuuluvat alueet sekä seutukaavassa osoitettu Keravanjokeen liittyvä alue. Suojelualueet on esitetty liitteessä 22. Muut luonnonolosuhteiltaan arvokkaat alueet on osoitettu maa- ja metsätalousalueiksi, joille on määrätty eri asteisia toimenpiderajoituksia. Pohjavesialueiden ja muiden arkojen alueiden suojelemiseksi on annettu tarpeellisia määräyksiä.**"

Alueen voimassaoleva osayleiskaava on turvannut alueen luonnonolosuhteiltaan arvokkaat alueet maa- ja metsätalousalueen merkinnöillä elleivät ne ole jo merkitty suojelukohteiksi. Samalla voimassa oleva osayleiskaava on merkinnöillään ohjannut maanomistajia metsätalouden. Tämän alueen puusto on jo valtaosin kaadettu ja myyty edelleen, lyhyellä aikavälillä alueelta saatava liikevoitto on jo tehty nykyisen, voimassa olevan osayleiskaavan valossa. Maan- ja metsänomistajat eivät tule kärsimään tappiota vaikkei alueelta otettaisikaan kiviainesta, he ovat voittonsa jo saaneet tai saavat tulevaisuudessa, jos myyvät puustonsa. Puu kasvaa takaisin lyhyellä

aikavälillä ja mahdollistaa tasaisen tuoton, mutta kiviainesta ei saa millään takaisin tälle arvokkaalle, merkittävälle luonnonalueelle, joka edelleen kuuluu LMY-ydinalueeseen sen merkinnän puuttumisesta huolimatta.

2.2. NCC selvitys tieyhdydestä alueelle Tapiola RN:o 24:40

Tieolosuhteet

Kun tarkastellaan nyt aiottua NCC tielinjausta ja nykytiestön kuntoa ja tilannetta, voidaan todeta että tielinjaus on mahdoton toteuttaa niin, ettei paikallinen tiestö tuhoudu ja ettei liikenneturvallisuus vaarantuisi merkittävästi ja jatkuvasti alueella. Katso liitteen 9 karttasivu. Näkyvyys Kaukasten tieosuuksilla on huono, yhdistelmäajoneuvo ei pysty pysähtymään ilman että tiellä oleva mahdollinen este jäisi alle. Lisäksi mäkyisyys, joka on todettavissa maastokarttojen korkeuskäyristä, aiheuttaa huomattavan lisäriskin. Pahimmassa tapauksessa mäkyisellä tiestöllä yhdistelmäajoneuvo jarruttaessaan ”niittää ja tuhoaa” kaiken eteen tulevan alleen.

Kaukasten tieosuuksilla ei ole niin pitkää tieosuutta(kuivalla 120-170m, liukkaalla 320-470m) olemassa, missä rekka pystyisi pysähtymään jarrituksen tehdessään ilman että se osuisi mahdollisiin esteisiin tieosuudella tai ettei suistuisi pois tieltä.

Kaukasten tieosuus on luokiteltu luokkaan kaksi tielaitoksen kunnossapitohierarkiassa, mikä tarkoittaa sitä, että Kaukasten alueelle tullaan viimeisenä auraamaan, hiekoittamaan ja suolaamaan tiestöä.

Keliolosuhteiden äkillisesti muuttuessa huonommaksi, tieluokitukselta johtuva viive, joka kuuluu siihen, kun tiestö saadaan turvalliseen kuntoon, voi muodostua kohtalokkaaksi.

Tielaitos ei varmasti ole halukas nostamaan kunnossapitoprioriteettia omalla kustannuksellaan. NCC Roads ei varmasti ole halukas maksamaan tiestön kunnossapidosta ja tiestön parantamisesta yhtään enempää kuin on pakko, eli parannukset tulisivat olemaan todella minimaalisia Kaukasten alueella.

Kaukasten alueella ei ole lainkaan kevyenliikenteen väyliä. Paikalliset asukkaat eivät voisi kulkea enää jalkaisin mihinkään turvallisesti. Tästä seuraa väistämättä kasvanut onnettomuusriski.

Henkilöautoliikenteelle aiheutuisi myös valtavan suuri onnettomuusriski, koska paikalliset tiet ovat kapeita ja näkyvyys on huono.

NCC roads hakemuksessa esitetyn vuotuisen tonnimäärän perusteella alueella kulkisi keskimäärin 60 rekkaa, kun paluureitti olisi saman tieyhdyden kautta. Sesonkiaikoina se tarkoittaisi noin 120 ohittavaa ajoneuvoa päivässä.

Tällainen liikennemäärän valtava kasvu millä tahansa alueella pienillä, kapeilla ja huonokuntoisilla teillä olisi valtava haitta juuri sen aiheuttaman melun, pölyn, tärinän ja kasvavan onnettomuusriskin takia.

Hyvinkään puolelta aiotulle louhosalueelle ainoa reitti on kulkea pitkin huonokuntoisia, kapeita ja mutkaisia yksityisteitä pitkin. Vanun ja Kivistön tiehoitokunnat ovat kieltäneet yksityisteidensä käytön juuri sillä perusteella, etteivät ne kestäisi raskaan liikenteen tuomaa lisärasitusta ja liikennemäärää.

NCC esittämä tielinjaus menee vain metrien päässä useasta omakotiasunnosta, pahimmillaan reitti on piirretty tila Savelan navetan ja kartanon välistä kulkevaksi!!

Tila Tapiola RN:o 24:40 sijaitsee lisäksi voimakkaasti kasvavalla haja-asutusalueella, jossa ei ole kunnollisia teitä, jotka kestäisivät raskasta liikennettä eikä alueella ole minkäänlaisia kevyenliikenteen väyliä. Alueelle on kulkuyhteys vain pieniä yksityisten tiekuntien hiekkateitä pitkin. Hyvinkään puolelta paikalliset tiekunnat ovat kieltäneet kivenottoon ja siihen liittyvän liikenteen kulkemisen teillään juuri sen takia, etteivät ko. tiet tule kestäviin eivätkä mahdollista raskaan liikenteen kulkemista eikä alueella ole olemassa kevyenliikenteen kulkuväyliä. Mahdollinen rekkaliikenne tulee

aiheuttamaan merkittävät ja todelliset onnettomuusuhkat alueella juuri sen takia, ettei alueen tiestöä ole suunniteltu jatkuvaan raskaan liikenteen käyttöön ja ettei alueella ole minkäänlaisia kevyen liikenteen väyliä. Mahdollinen kulkuväylä alueelle kulkee vain metrien päästä omakotiasutuksesta taajaan asutulla seudulla, olisi vain ajan kysymys, koska ensimmäinen jalankulkija tai autoilija jäisi rekan alle. Kokemuksesta voidaan todeta, etteivät maanrakennusfirmat lupauksistaan huolimatta ole rakentaneet jo olemassa oleville louhosalueille kevyenliikenteen väyliä eikä esitettyjä kulkureittejä tai aikatauluja noudeta millään tapaa.

Luvan hakijan (NCC) korvausvelvollisuus tielinjauksesta aiheutuvista haitoista lähiasukkaille

Euroopan unioni on vahvistanut vuonna 2000 maisemayleissopimuksen. Maisema voidaan havaita silmin, korvin ja nenälläkin. Kiven murskauksen ja louhinnan tuloksena syntyy pienhiukkasia, jotka ovat äärimmäisen teräviä ja leijailevat hyvinkin kauas. Myös louhinnan melu, lastausliikenteen melu, myyntiliikenteen melu ja niistä syntyvä pöly ja ajoneuvojen ilmansaasteet kulkeutuvat kilometrien päähän alueesta.

NCC tulee saamaan joukkokanteen alueen asukkailta ja toimijoilta, mikäli se saa luvan toimia alueella. Tarkasteltaessa hyöty/haitta-analyysinä nyt aiottua hanketta ja siitä syntyviä hyviä ja huonoja puolia, voidaan todeta seuraavaa : NCC liikeyrityksenä tekee liikevoittoa alueen kiviaineksella, joka työllistää muutaman ihmisen muualta kuin Hyvinkään kunnallisveroalueelta. Hyvinkään kaupunki ei saa verotuloja NCC liiketoiminnasta lainkaan. Haittapuolina syntyy järjetön melu, pöly ja tärinä alueen luonnolle, ympäristölle, asukkaille ja kiinteistöille.

NCC-kotihuuna tulee menettämään yksityisen sosiaalialan palveluiden tuottajan toimilupansa ja 16 ihmistä menettää työpaikkansa.

Alueen ainutkertainen, todella arvokas ja arvostettu luonto tuhoutuu täysin.

Alueen asuntojen ja kiinteistöjen hinnat laskevat aivan varmasti.

Alueen koululaiset ja päiväkotilapset eivät voi liikkua jalkaisin syntyvän rekkaliikenteen takia, Hyvinkään kunta on velvoitettu järjestämään koulukyydin alueen lapsille.

Lähiasukkaat joutuvat muuttamaan pois, koska eivät voi asua astmaattisina pienhiukkaspäästöjen alueella ja aiheutuva melu ja tärinä aiheuttaa mielenterveysongelmia ja työkyvyn heikentymistä alueen asukkaille.

Alueen pohjavesi on erittäin suuressa vaarassa pilaantua.

Louhittavasta kivistä irtoaa ilmaan ja pintavesiin arseenia, mikä pahentaa osaltaan saastumisen riskiä.

Liikenneturvallisuus

Liikenneturvan asiantuntijoilta saamani tiedon mukaan uusilta henkilöautoilta vaaditaan 1G(10m/s²) hidastuvuutta. Tämä pätee ainoastaan uusilla renkailla pitävällä, kuivalla asvaltilla. Henkilöautoilla käytetään keskiarvona 0,7G(7m/s²) hidastuvuutta.

Uusilta yhdistelmäajoneuvoilta vaaditaan tyhjänä, siis ilman kuormaa, 0,5G(5m/s²) hidastuvuutta.

Tämä pätee vain tyhjällä yhdistelmäajoneuvolla , uusilla renkailla ja kuivalla, pitävällä asvaltilla.

Tämän faktatiedon perusteella yhdistelmäajoneuvon jarrutusmatka on kaksi kertaa pidempi kuin henkilöautolla. Uudet yhdistelmäajoneuvot on varustettu uusilla, tehokkaammilla ja nopeammin toimivilla jarruilla toisin kuin valtaosa nykyään käytössä olevasta yhdistelmäajoneuvokalustosta.

Valtaosa käytössä olevasta, nykyisestä yhdistelmäajoneuvokalustosta on varustettu huonommilla, heikkotehoisemmilla ja hitaammin toimivilla(toimintaviive 0,6s) paineilmajarruilla.

Maa- ja kiviaineksen kuljetukseen käytettävä kalusto on pääsääntöisesti vanhempaa kalustokantaa.

Käytännössä suoritetuin kokein ja yleisten kokemusten perusteella on todettu, että tällaisella

vanhemmalla, heikkotehoisemmalla ja hitaammilla jarruilla (toimintaviive 0,6s) varustetulla yhdistelmäajoneuvolla on useimmissa tapauksissa kuusinkertainen pysähtymismatka verrattuna

henkilöauton pysähtymismatkaan. Pysähtymismatkan moninkertaisuuteen vaikuttaa juuri paineilmajarrujen toimintaviive, heikkotehoisten jarrujen lämpeneminen 60000kg valtavan kokonaismassan ja pitkän pysähtymismatkan seurauksena sekä kuluneet ja usein huonokuntoiset renkaat sekä käytetyn tieverkon kitkavaihtelut. Yhdistelmäajoneuvon pysähtymismatka on teoriassa kaksinkertainen, käytännössä kuusinkertainen henkilöautoon verrattuna.

Vain 50km/h vauhdissa tämä tarkoittaa, että rekka ehtii kulkea pelkän jarruviiveen aikana 8m.

Kuljettajan toimintaviive on sekunnin luokkaa. Paineilmajarruilla varustettu yhdistelmäajoneuvo ennättää siis kulkea 50km/h nopeudesta ”paniikkijarrutustilanteessa” 22m ennen kuin jarrutus alkaa. Jos ajetaan 60km/h nopeudella, vastaava matka ennen jarrutuksen alkamista on 27m.

Yhdistelmäajoneuvon pysähtymismatka 40km/h nopeudesta on kuivalla, hyväpintaisella asvaltilla 120m, henkilöautolla vastaava matka on 20m.

Jäisellä ja liukkaalla tienpinnalla yhdistelmäajoneuvon pysähtymismatka on 40km/h nopeudesta 320m, henkilöautolla 52m.

Kun nopeutta nostetaan ”VAIN” 10km/h nopeuteen 50km/h, on yhdistelmäajoneuvon pysähtymismatka kuivalla, hyväpintaisella asvaltilla 170m.

50km/h nopeudesta jäisellä ja liukkaalla tiellä vastaava pysähtymismatka on 470m.

Nämä järkyttävän suuret pysähtymismatkat ovat voimassa vain, jos noudatetaan alueen nopeusrajoituksia. Kun ajetaan ylinopeutta, jarrutusmatkat pitenevät entisestään. Nopeutta nostettaessa 25% kasvaa jarrutusmatka 50%.

Tien uraisuuden vaikutus

Urissa ajavan yhdistelmäajoneuvon renkasiin kohdistuu yhdistelmää sivulle päin työntävä voima, jonka suuruus on 4tn eli 4000kg.

Tämä sivuttaisvoima ei työnnä yhdistelmää mihinkään ajoradalta niin kauan kuin tienpinnassa on riittävästi kitkaa. Vesi, jää, lumi ja sohjo pienentävät oleellisesti tienpinnan kitkaa ja tällaisissa keliolosuhteissa on erittäin suuri riski, että yhdistelmä suistuu tieltä pelkästään suoraankin ajaessa.

Moottorijarrutuksessa yhdistelmäajoneuvon perävaunu pyrkii työntämään vetoautoa eteenpäin. Jos kitkaa ei ole tarpeeksi, perävaunu pyrkii kääntämään vetoauton perän poikittain tai perävaunu itse kääntyy poikittain.

Painotan ja korostan, että ympäristölupaa ei olisi tullut myöntää jo pelkästään liikenneolosuhteiden takiaakaan, koska myös tieyhteys paikalliset olosuhteet huomioiden on mahdoton toteuttaa.

2.3. Meluselvitys ja sen puutteet, alueen nykyinen äänimaailma ja historia.

Hyvinkään teettämän meluntorjuntaohjelman 2003 pohjalta sivuilta 23-26(liite 5) voidaan todeta, että on kyse Hyvinkään ja Mäntsälän viimeisistä hiljaisista alueista ja tämä seikka tulee ottaa vakavasti huomioon NCC maa-aineslupaa käsiteltäessä. Hiljaisuus on subjektiivinen käsite. Tässä tapauksessa tulee huomioida, että alue on tällä hetkellä hiljainen, koskematon alue, jossa ei ole melua ja häiriölähteitä entuudestaan. Asukkaat ovat muuttaneet alueelle tai pysyneet alueella juuri näiden arvojen takia ja pienikin muutos alueen äänimaailmassa on valtava muutos huonompaan päin.

Tämä alue on lisäksi maastollisesti alueen korkein kohta, jolloin alueella syntyvä melu siirtyy esteettömästi kilometrien päähän vaimentavan puuston tai maaston puuttuessa kokonaan alueelta. NCC on hakemuksessaan maininnut, että suurin häiriölähde on kuljetuksiin tarvittava myyntiliikenne. Melumallinnuksessa tätä ei ole huomioitu ollenkaan. Rekkaliikenne kulkisi 150 vakituisen asukkaan kodin ohitse vain metrien päästä, on täysin edesvastuutonta jättää liikenteestä aiheutuva meluhaitta huomioimatta.

Tehty meluselvitys on tarkoitushakuinen, eikä sitä tule hyväksyä. Siinä on käytetty oletusarvoja, joilla on äänitasoksi lähimmän talon pihalla saatu impulssimaisuuskorjauksen jälkeen juuri 55 dBA (51-52 dBA + impulssimaisuuskorjauksena käytetty 3 dBA). Oletusarvojen hiukankin muuttuessa, tämä arvo ylittyy. Todellisuudessa melutaso ylittyy seuraavista syistä:

- melumallissa etäisyydeksi lähimpään asutukseen on asetettu 350 m, vaikka etäisyys hakemuksen mukaan on todellisuudessa vain 300 m.
- Impulssimaisuuskorjauksena on käytetty 3 dBA: ta, vaikka *Valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista* (Vnp 993/ 92) edellyttää impulssikorjaukseksi 5 dBA.
- Keskiäänitaso on laskettu ajalle 7-22, vaikka hakija hakee murskaamolle lupaa 6-22. Valtioneuvoston päätös asettaa ajalle 22-6 keskiäänitasoksi 50 dBA.
- Koska suunnitellun louhoksen ympärillä on useampiakin loma-asuntoja, tulisi vertailuarvona olla 45 dBA, eikä 55 dBA. Tätä vaatisi myös se seikka, että kyseinen alue on sekä Hyvinkään, että Mäntsälän meluselvityksissä kartoitettu hiljaiseksi alueeksi.
- Oletuksena mallissa on käytetty puuston vaimennusvaikutusta. Melumallinnuksen jälkeen on alueella tehty metsänharvennus, joka vähentää puuston vaimennusta ja vaikuttaa oletusarvoihin.
- Melumallinnuksesta on jätetty kuorma-autoliikenteen vaikutus kokonaan pois. Kuitenkin murskaamon ympäristölupahakemuskaavakkeessa todetaan, että murskaamo ei ole toiminnassa suurin melunlähde, vaan ulos lähtevä myyntiliikenne.
- Meluselvityksessä on keskitytty vain melutason mallinnukseen, eikä siinä arvioida mitenkään melun häiritsevyyttä hiljaisessa äänimaisemassa. Melumallintajat eivät ole selvittäneet, että kyseessä on hiljaiseksi alueeksi kartoitettu alue, ainakaan tällä ei ole ollut mitään merkitystä tehtyyn meluselvitykseen. Esimerkiksi erittäin häiritseväksi meluksi lähitaloissa voidaan kokea räjäytysten varoitusäänimerkki, vaikka sen vaikutus keskiäänitasoon ei mallintajan mielestä olisikaan merkittävä.

Valtioneuvoston periaatepäätöksessä meluntorjunnasta (22.5.2006) todetaan, että tutkimusten mukaan 2-15% kokee erittäin häiritsevänä melun jonka keskiäänitaso on 55 dBA. Periaatepäätöksen mukaan melutasonohjearvojen soveltamiskäytännössä on ongelmia. Keskiäänitaso ei kaikissa tapauksissa kerro riittävästi melun haitallisuudesta, vaan melua tulisi tarkastella myös muita tunnuslukuja käyttäjien. Joissain maissa (mm. Ruotsi ja Tanska) onkin ohjearvoja asetettu keskiäänitasojen ohella myös enimmäisäänitasolle. Kahteen eri tunnuslukuun perustuvat ohjearvot kuvaavat valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaan melunhaittoja kattavammin kuin pelkkään keskiäänitasoon perustuvat.

Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaan 55 dBA keskiäänitaso ei ole tavoitetaso, vaan tavoitteena tulisi olla ohjearvoja alemmat melutasot. Tapionkallion meluselvityksessä on toimittu juuri päinvastoin: 55 dBA on asetettu tavoitetasoksi tietyssä pisteessä ja sen jälkeen on oletukset asetettu sen mukaiseksi, että melumallinnuksen keskiäänitaso on saatu juuri ja juuri samaksi kuin kyseinen suurin sallittu äänitaso.

Ohessa liitteenä 12 tiivistelmä Kari Pesosen hiljaisten alueiden tutkimuksesta ympäristöministeriölle, josta ilmenee mitä melu on ja miten se vaikuttaa erilaisessa ympäristössä.

2.4. Pinta- ja pohjavesien suojelusuunnitelma

Pinta- ja pohjavesien suojelusuunnitelma on riittämätön, eikä sitä tule hyväksyä.

Pintavesitarkkailussa on näytteitä otettu neljästä ojasta. Yksi näistä ojista (nro 4) on sellainen, josta todetaan, ettei se ole yhteydessä louhosalueeseen. Toisaalta taas alueen kannalta tärkein oja (nro 5), joka johtaa Ullamäen pohjavesialueelle on jätetty tutkimatta.

Suunnitelmassa todetaan, että louhosalue ei ole pohjavesialuetta. Samalla jätetään kertomatta, että louhosalueen välittömässä läheisyydessä Kivistöntien toisella puolella on Ullamäen pohjavesialue, joka on suoraan yhteydessä Tuusulan vedenhankintaa varten tärkeään Santakosken pohjavesialueeseen. Ullamäen pohjavesialueella johtaa louhosalueelta oja (nro 5). Nämä pohjavesialueet on käsiteltävä pohjavesiensuojelusuunnitelmassa. Katso liite 6.

Lupahakemuksen liitteissä todetaan, että Tapionkalliolla on kalliossa ruhjeita, joista päästöt kallio-pohjaveteen ja mahdollisesti lähikaivoihin ovat mahdollisia. Myös päästöt Kivistöntien eteläpuoliseen Pietarinsuon pohjavesialueeseen ovat mahdollisia. Ympäristösuojelulaissa on pykälässä 8 todettu, että pohjaveden pilaamiskielto on ehdoton.

NCC on hakemuksissaan maininnut, että työmaa-alueella käytetään vuotuisesti 60tn räjähteitä. Suullisesti NCC edustaja Taina Piironen on kertonut useaan otteeseen, ettei työmaalla varastoida räjähteitä, vaan räjäytykset tehdään mobiilimurskaimella, joka kuljettaa mukanaan ja käyttää nestemäistä räjähdeainetta. NCC antama tieto on ristiriitaista, joten on mahdoton arvioida työmaaturvallisuutta ja pohjaveden saastumisriskiä räjähteidenkään osalta.

Nestemäiset räjähdeaineet ovat yleensä tyypipohjaisia, joka sellaisenaan raakana saastuttaa pohjaveden, koska alueen kalliolla on ruhjeita, kuten NCC lupahakemuksen liitteissään on todennut.

Räjätystyöt avaavat lisää pystysuuntaisia ruhjeita kallioperään, jolloin itse raaka räjäytysaine, räjäytyksestä syntyvät haitta-aineet, pintavedet, epäpuhtaudet ja mahdolliset muut kemikaalit pääsevät esteettä alueen pohjavesiin, Tapionkallion ollessa alueen korkein maaston kohta.

Räjätysreaktiossa syntyvät uudet kemialliset yhdisteet ovat itsessään myrkköjä, jotka saastuttavat pinta- ja porakaivot päästessään valumaan kallioperän ruhjeisiin.

Haastattelin kuuttatoista pinta- tai porakaivon omistajaa Kivistöntiellä, jonka varrella sijaitsevat lähimmät asutukset louhosalueella. Nämä kaivot oli raportoitu Rambolin(entinen Ristola) tekemässä vesiselvityksessä.

Vesiselvityksessä oli raportoitu kaivojen vedenlaadusta useiden kaivojen osalta.

Nämä kuusitoista lausuntoa, jotka liitteinä kolme, kertovat siitä, että mitä ja miten tosiasiaa oli tutkittu jos oli tutkittu sekä miten suoritettavat mahdolliset toimenpiteet oli esitetty kaivonomistajille jos edes oli esitetty.

Liitteiden kolme pohjalta voi todeta, että:

Suullinen lupa oli pyydetty kahdeksaan kaivoon, kahteen kaivoon oli menty jälkikäteen tiedoksi jätetyllä lapulla omistajalle.

Ainoastaan neljästä kaivosta oli otettu näyte, niistäkin oli vain jätetty ilmoitus postilaatikkoon, oli käyty kaivonomistajan ollessa poissa kotoa.

Näiden neljän kaivon tutkimustuloksista ei ilmoitettu mitään tuloksia kaivon omistajille. Kahdestatatoista kaivosta ei siis tutkittu veden laatua, ne oli jätetty tutkimatta, ei oltu otettu vesinäytettä.

Yhteen porakaivoon ei päästy, kantta ei ilmeisesti saatu auki.

Seitsemästä kaivosta oli mitattu vain ja ainoastaan veden pinnankorkeus.

Kahdella kaivonomistajalla oli epäselvää, mitä oli tehty jos oli tehty, epämääräinen lappu oli jätetty heille postilaatikkoon.

Yhdessä pihassa oli käyty pyörimässä mutta ei oltu mitattu edes vedenpinnan korkeutta tai otettu näytettä, häipynyt pihasta tutkija, kun jutellut asukkaan kanssa.

Vain kahdeksalle kaivonomistajalle tutkija ilmoitti kuka on ja mitä tekee.

Kuitenkin Ramboll(entinen Ristola) on laatinut pintapuolisesti pätevän näköisen vesiselvityksen.

Todellisuudessa selvityksessä kerrotut asiat eivät pidä paikkaansa, kuten liitteiden kolme lausunnot kertovat.

Onko Ramboll(entinen Ristola) käynyt ilman kaivonomistajien lupaa ja jälkikäteen kaivonomistajille kertomatta toisella kierroksella alueella ottamassa vesinäytteitä, kun vesiselvityksen raportissa on mainintoja useiden kaivojen vedenlaadusta?

Liitteiden mukaisten lausuntojen mukaan oli mitattu vain vedenpinnan korkeuksia jos niitäkään.

Voidaan pohtia, kuinka luotettavia ja totuus pohjaisia esitetyt lupahakemuksen liitteet ja selvitykset oikein ovat.

2.5. Maaperä- ja kallioperäselvitykset

NCC ei ole tehnyt minkäänlaista kallioperäselvitystä hakemuksessaan, hakemus on myös siltä osin puutteellinen, tämän puutteen takia NCC lupahakemusta ei tule hyväksyä.

Kallioperäkarttojen mukaan louhospaikan kivilaji on pyrokseenigneissiä.

Pyrokseenigneissi-alue on esitetty kartassa(liite 7) keltaisella, ruskeilla viivoilla rajattu alue. Alue ulottuu aina Keravanjärvelle saakka.

NCC esittämän mukaan alueen kiviaines olisi jotenkin erikoisen hyvää, laadukasta kiveä. Tämä väite on täysin perätön ja puhdasta valhetta. Pyrokseenigneissiä esiintyy laajalti mm. Karkkilan-Rajamäen-Hyrylän-Klaukkalan-Vihdin välisellä alueella. Alueethan ovat myös lähempänä pääkaupunkiseutua, kun NCC on painottanut, että kiviaines tulisi saada mahdollisimman läheltä sen loppukäyttöalueita. Maantieteellisesti Tila Tapiola RN:o 24:40 sijaitsee siis aivan väärässä paikassa.

Kaukasten alueella on magneettisia häiriöalueita (anomaliaita, ks. liite 7, ylin kartta oikealla) ja ne viittaavat kiisujen esiintymiseen.

Alimmaisena oikealla olevassa kartassa (liite 7) on punaisella alleviivattu alueen moreenista GTK:n ottamat näytteet, joissa on kiisuja. Kaukasissa on vihreällä merkittyä kivilajia eli vulkaniittia (ks. liite 7, alhaalla vasen kartta). Se rajaa pyrokseenigneissiä joka puolelta paitsi koillisesta.

Vulkaniitissa esiintyy usein kiisuja, mm. arseenikiisua aiheuttamassa magneettisia häiriöitä (anomalia - alueita). Häiriöt pohjavedessä saattavat vaikuttaa mm. arseenin lisääntymiseen pohjavesissä.

POSKI-projektin taustaselvityksissä Tapionkallio on inventoitu arvokkaaksi kallioalueeksi, katso liite 11. Saman projektin kallioperän kiviainesalue kartoituksessa sama Tapionkallio on luokiteltu maa-ainesten ottoon soveltumattomaksi alueeksi(E) ja osittain maa-aineksen ottoon soveltuvaksi alueeksi(O). Katso liite 13. Tämä johtuu varmasti siitä, että Tapionkallio on luokiteltu arvokkaaksi kallioalueeksi.

2.6. Luontoselvitys

Lupahakemukseen liitetty luontoselvitys on puutteellinen, eikä sitä tule hyväksyä. Koska suunniteltua louhosaluetta on siirretty hankkeen aikana, on käynyt niin, että luontokartoitus on tehty pääasiassa alueella, johon suunniteltu louhos ei NCC:n ottosuunnitelmien mukaan ole tulossa ja itse suunnitellun louhoksen alue on jäänyt kartoittamatta, kuten luontoselvityksen liitekartasta selviää.

Luontoselvitykseen liittyvä ainoa maastokäynti on tehty lokakuussa 2005, jolloin esimerkiksi alueen eläimistöä ei ole voinut saada oikeaa kuvaa. Eläimistöä ei luontoselvityksessä olekaan kartoitettu. Alueella on kaksi lepakkoyhdyskuntaa, joista on ilmoitettu Hyvinkään kaupungin ympäristöpäällikölle. Lepakkoinventointia ei Hyvinkään alueella vielä ole tehty. Luontoselvitykseen liittyen tulisi Tapionkalliolla kartoittaa myös eläimistö (esim. perhoset, käärmeet ja sisiliskot)

Uudenmaan vaihekaavaa varten kartoitettiin uudenmaan suuret yhtenäiset metsäalueet. Yhteensä näitä metsämantereita löytyi koko Uudeltamaalta 13. Tapionkallio on osa kartoitettua Ridasjärven-Hirvihaaran suurta yhtenäistä metsämannerta. Laajan metsäalueen säilyminen on tärkeää eläinten vaellusreittien kannalta. Tapionkallion lähialueella on tavattukin mm. suurpetoja. Mahdollinen louhos rikkoisi tätä metsäaluetta.

Hyvinkään meluselvityksessä Tapionkallio ja sen lähialue on kartoitettu hiljaiseksi alueeksi, jolla ihmisen aiheuttamat häiriöäänät jäävät alle 30 dBA. Mäntsälän meluntorjuntaohjelmassa 2006-2010 on myös Tapionkallion Mäntsälän puoleinen alue kartoitettu hiljaiseksi alueeksi, pääasiassa luonnonrauha-alueeksi, jolla ihmisen toiminnasta aiheutuvat äänet ovat satunnaisia ja vähäisiä, osin maaseutumaiseksi hiljaiseksi alueeksi. Kyseinen hiljainen alue jatkuu myös Tuusulan puolelle Keravanjoen Natura-alueelle, mutta Tuusulassa ei hiljaisia alueita ole vielä kartoitettu. Meluselvitysten on määrä ohjata alueiden maankäytön suunnittelua sekä Hyvinkäällä, että Mäntsälässä. Mahdollinen louhos tarvelisi alueen hiljaisuuden.

Aiemmassa LYM-merkintöjä sisältävässä luonnoksessa ko. alue oli vielä LYM-aluetta, mutta nyt LMY-ydinalueeksi muuttuneet metsäalueet olivat vähentyneet ja joiden muassa ko. alue katosi LMY-merkinnän alta ja tilalle tuli kiviaineksen ottoon soveltuva merkintä. Alue sijaitsee siis LYM-alueella ja se tulee palauttaa nyt LMY-ydinalueeksi edellä mainittujen seikkojen vuoksi.

Alueen luokittelu suuren metsämantereen osaksi ja hiljaiseksi alueeksi tulee käsitellä ja arvottaa luontoselvityksessä.

Tärkeä ja huomionarvoinen seikka on, että alueella kaava-asioissa selvityksiä tekee Sito-konsultit. Sito teettää usein luontoselvitykset esimerkiksi Enviro -nimisellä firmalla. Enviro on tehnyt joitain lepakkoselvityksiäkin. Suomessa maankäyttö- ja rakennuslaki edellyttää, että kaava-alueiden luontoarvot tulee selvittää koko siltä alueelta, jolla kaavalla (/toiminnalla) voidaan arvioida olevan vaikutuksia. Näin kaava-alueiden luontoselvitykset tulisi tehdä koko kaava-alueelta lain mukaan. Enviro tekee esimerkiksi lepakkokartoitukset vain linjalaskentana, eli kartoittaja kävelee jonkin polun pariin kertaan kesässä ja laskee siitä lepakot. Lopputuloksena ovat tiedot yhden polun välittömässä läheisyydessä havaitut lepakot, mutta 99% alueesta ei ole käyty läpi. Laki kuitenkin edellyttää, että koko alue kartoitetaan ja havaitut lepakoille tärkeät alueet tulee rajata ja huomioida kaavassa. Jos NCC teettää luontokartoitukset Siton kautta, tehdään useat kartoitukset vain linjalaskentoina (pieninä otoksina, polkuina yms.). Näin toimittaessa maankäyttö- ja

rakennuslain velvoite ei täyty. Ihmiset eivät kuitenkaan usein ymmärrä tätä vaan uskovat, että jokin selvitys on tehty huolella ja lakeja noudattaen, kun joku tietty taho sanoo, että selvitys on tehty. Usein kartoituksia on tehty jopa syksyllä, jolloin osa lepakoista jo horrosta ja muuttolinnut ovat muuttaneet pois ja kasvit ovat ruskeina.

Ympäristökeskuksen tehtävänä on vain valvoa, että lakien velvoite jotenkin täyttyy, heillä ei ole

mahdollisuuksia kyseenalaistaa kaikkia tehtyjä selvityksiä ja tutkimuksia. Näin esimerkiksi Siton ja Environ tekemät tai teettämät puutteelliset selvitykset saattavat mennä läpi viranomaisille.

2.7. Ottamissuunnitelma

Ottamissuunnitelmaa ei tule hyväksyä. Hakijan liitteessä louhinta ja murskaus todetaan kaikesta hyvin ympäröivästä mitä voidaan tehdä esimerkiksi pölyn leviämisen estämiseksi tai mitä aiemmissa laitoksissa on tehty, tai ”mahdollisuuksien mukaan” ym. Suunnitelmassa tulee selkeästi kertoa miten toimitaan. Ja sitten toimia sen mukaan. Nykyinen suunnitelma ei ole suunnitelma, vaan menneiden toisintojen referointikokoelma ja kokoelma mahdollisuuksista miten voitaisiin toimia, mutta kuitenkin ei sitouduta mihinkään. Vastaavasta suunnitelmasta Kytäjällä Vaasan hallinto-oikeus määräsi, että suunnitelmassa tulee selkeästi kertoa miten toimitaan, eivätkä ehdolliset sanamuotoilut ole luvallisia.

Pölyn leijumisesta ja partikkelikoosta tulee tehdä arviot. Pölyleijumat voivat pysyä ilmassa viikkokausia ja levitä laajalle, minkä vuoksi niillä voi olla hyvin haitallinen vaikutus ihmisiin kasveihin.

2.8. Maisemointisuunnitelma

Maisemointi on suoritettava siten, että alueen käyttö ihmisiltä ja eläimiltä ei esty. Tämä vaatii ottamissuunnitelman kaltevuustasojen loiventamista niin, että turva-aitoja louhoksen reunoille ei tarvita. Aidat eivät kuulu metsäluontoon, vaan rikkovat maiseman.

3. Lainsäädännölliset perusteet maa-aines- ja ympäristöluvan epäämiselle

Maa-aineslupaa ja ympäristölupaa Tapionkalion louhoshankkeelle ei voida myöntää seuraavin perustein.

3.1. Maa-aineslaki

Maa-aineslain kolmannessa pykälässä on määrätty vaatimukset luvan myöntämiselle. Ne eivät toteudu seuraavista syistä.

Maa-aineslain 3 §

Ainesten ottamisen rajoitukset

Tässä laissa tarkoitettuja aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu:

1) kauniin maisemakuvan turmeltumista ja 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten

luonnonesiintymien tuhoutumista;

- Uudenmaan ympäristökeskuksen POSKI-selvityksessä (liite 7) on kyseinen alue luokiteltu arvokkaaksi kallioalueeksi. Uudenmaan vaihekaavan selvityksessä Tapionkallio ympäristöineen on osa Ridasjärven-Hirvihaaran suurta yhtenäistä metsämännerta. Ottamistoiminnan seurauksena tämä arvokkaaksi luokiteltu kallioalue ja sen maisemakuva turmeltuu ja suuri metsämanner pirstoutuu.

3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa;

Hyvinkään meluselvityksessä Tapionkallio ja sen lähialue on kartoitettu hiljaiseksi alueeksi, jolla ihmisen aiheuttamat häiriöäänät jäävät alle 30 dBA. Mäntsälän meluntorjuntaohjelmassa 2006-2010 on myös Tapionkallion Mäntsälän puoleinen alue kartoitettu hiljaiseksi alueeksi, pääasiassa luonnonrauha-alueeksi, jolla ihmisen toiminnasta aiheutuvat äänet ovat satunnaisia ja vähäisiä, osin maaseutumaiseksi hiljaiseksi alueeksi. Kyseinen hiljainen alue jatkuu myös Tuusulan puolelle Keravanjoen Natura-alueelle, mutta Tuusulassa ei hiljaisia alueita ole vielä kartoitettu.

Meluselvitysten on määrä ohjata alueiden maankäytön suunnittelua sekä Hyvinkäällä, että Mäntsälässä. Mahdollinen louhos tarvelisi alueen hiljaisuuden ja aiheuttaisi täten maa-aineslain tarkoittamia huomattavia ja laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa, mitä ei voi EU:n ja Suomen lainsäädäntö huomioon ottaen hyväksyä.

Hiljaisuuden arvo tulee lähivuosina jatkuvasti kasvamaan. Aiemmin hiljaisuuden suojeluun ei ole ollut olemassa lainsäädännöllistä tukea, eikä hiljaisista alueista tutkimustietoa. Nyt tilanne on muuttunut ja hiljaisuuden suojeluun on herätty Euroopan Unionin ja Suomen tasolla. Hiljaisten alueiden säilyttämisestä on säädetty sekä EU:n, että Suomen lainsäädännössä. Hyvinkää on ollut hiljaisten alueiden kartoituksessa Suomessa esimerkkinä muille ja myös Mäntsälä on kulkenut eturintamassa. Molemmissa kunnissa on tehty meluselvitykset, joissa on kartoitettu kuntien hiljaiset alueet. Näiden kartoitusten tulee ohjata kuntien maan käytön suunnittelua. Maan käytön ja lupakäytäntöjen tulee olla sellaisia joilla turvataan hiljaisten alueiden säilyminen tuleville sukupolville.

EU:n Ympäristömeludirektiivi edellyttää hiljaisten alueiden säilyttämistä

Euroopan Unionin direktiivi ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta (ns. ympäristömeludirektiivi, 2002/49/EY) edellyttää Suomea selvittämään ja säilyttämään hiljaisia alueita. Direktiivin kansalliset säännökset sisältyvät ympäristönsuojelulain muutokseen (469/2004) ja valtioneuvoston asetukseen Euroopan yhteisön edellyttämistä meluselvityksistä ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmista (801/2004). Ympäristönsuojelulain muutoksen mukaan meluselvitykset, jotka sisältävät myös hiljaiset alueet, on tehtävä suurimmissa kaupungeissa.

Vaikka lainsäädäntö ei sitä ole edellyttänyt, on Hyvinkää ensimmäisenä Suomessa kartoittanut hiljaiset alueensa. Samoin Mäntsälä on kartoittanut omat hiljaiset alueensa. Molemmissa meluselvityksissä Tapionkalliota ympäröivät alueet on kartoitettu hiljaiseksi alueeksi. Tämä Kaukasten-Kivistönkulman hiljainen alue on näiden kuntien yhteinen hiljainen alue, jonka säilymisen turvaaminen on molempien kuntien vastuulla. Hyvinkään ja Mäntsälän meluntorjuntaohjelmat edellyttävätkin maankäyttömuotojen suunnittelua niin, että hiljaiset alueet säilyvät tuleville sukupolville.

Valtioneuvoston periaatepäätös meluntorjunnasta (22.5.2006)

Valtioneuvoston periaatepäätös meluntorjunnasta (22.5.2006) tähdentää, että melun aiheuttamien

ongelmien ennaltaehkäisy ja olemassa olevien haittojen vähentäminen edellyttävät meluntorjunnan huomioon ottamista läpäisevästi melua aiheuttavaa toimintaa suunniteltaessa ja toteutettaessa.

Periaatepäätös edellyttää hiljaisten alueiden säilyttämistä. Periaatepäätöksen mukaan avainasemassa ovat ratkaisut, joita tehdään maankäytön ja liikenteen suunnittelussa. Maankäytön suunnittelussa on tärkeää, että kyetään turvaamaan erillisten hiljaisten alueiden turvaaminen.

4) tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

3.2. Ympäristönsuojelulaki 4.2.2000/86

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *ympäristön pilaantumisella* sellaista ihmisen toiminnasta johtuvaa aineen, energian, melun, värinän, säteilyn, valon, lämmön tai hajun päästämistä tai jättämistä ympäristöön, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa:

- a) terveyshaittaa;
- b) haittaa luonnolle ja sen toiminnoille;
- c) luonnonvarojen käyttämisen estymistä tai melkoista vaikeutumista;
- d) ympäristön yleisen viihtyisyyden tai erityisten kulttuuriarvojen vähentymistä;
- e) ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä;
- f) vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle; tai
- g) muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus;

2) *ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalla toiminnalla* laitoksen perustamista tai käyttämistä sekä siihen teknisesti ja toiminnallisesti kiinteästi liittyvää toimintaa taikka alueen käyttämistä tai toiminnan järjestämistä siten, että siitä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista; (21.4.2005/252)

3) *terveyshaitalla* ihmisessä todettavaa sairautta, muuta terveydenhäiriötä tai sellaisen tekijän tai olosuhteen esiintymistä, joka voi vähentää väestön tai yksilön elinympäristön terveellisyyttä;

4) *parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla* mahdollisimman tehokkaita ja kehittyneitä, teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia tuotanto- ja puhdistusmenetelmiä ja toiminnan suunnittelu-, rakentamis-, ylläpito- sekä käyttötapoja, joilla voidaan ehkäistä toiminnan aiheuttama ympäristön pilaantuminen tai tehokkaimmin vähentää sitä;

5) *toiminnanharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa pilaantumisen

vaaraa aiheuttavaa toimintaa tai joka tosiasiallisesti määrää toiminnasta;

6) *vesistöillä* vesilain (264/1961) 1 luvun 1 §:n 2 momentin mukaista vesialuetta ja 3 §:n mukaisia aluevesiä;

7) *pohjavedellä* maa- tai kallioperässä olevaa vettä; (14.6.2002/506)

8) *päästöraja-arvolla* ympäristöön suoraan tai epäsuoraan päästetyn 1 kohdassa tarkoitetun, laimentamattoman päästön arvoa, jota ei yhden tai useamman ajanjakson aikana saa ylittää ja joka ilmaistaan kokonaismääränä, pitoisuutena, prosenttisuutena tai muulla vastaavalla tavalla. (14.6.2002/506)

Tekniikka on teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista silloin, kun se on saatavissa käyttöön yleisesti ja sitä voidaan soveltaa asianomaisella toiminnan alalla kohtuullisin kustannuksin. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan määrittelyssä huomioon otettavista seikoista säädetään tarkemmin asetuksella.

6 §

Sijoituspaikan valinta

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, ettei toiminnasta aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja että pilaantumista voidaan ehkäistä.

Toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon:

- 1) toiminnan luonne ja pilaantumisen todennäköisyys sekä onnettomuusriski;
- 2) alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva, oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat kaavamääräykset;
- 3) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

8 §

Pohjaveden pilaamiskielto

Ainetta tai energiaa ei saa panna tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että

- 1) tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin olennaisesti huonontua;
- 2) toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää; tai
- 3) toimenpide vaikuttamalla pohjaveden laatuun muutoin saattaa loukata yleistä tai toisen yksityistä etua (*pohjaveden pilaamiskielto*).

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna toimenpiteenä pidetään myös asetuksella erikseen säädettyä

toimenpidettä tai asetuksella kiellettyä ympäristölle ja terveydelle vaarallisten aineiden päästämistä pohjaveteen. Asetus voi koskea vain sellaisia toimenpiteitä, joita tarkoitetaan asianomaisessa Euroopan yhteisön direktiivissä.”

Pykälän 3 momenttia yksi tulee tässä tapauksessa huomioida ja huomioida se, että alueella toteutuisivat kaikki mainitut alakohdat a-g, mikäli alueella otettaisiin kiviainesta.

Pykälän 6 momenttia kaksi tulee tässä tapauksessa tarkastella ja painottaa sen vaikutusta, että alueen nykyinen tilanne ja arvot muuttuisivat ja romuttuisivat tyystin, jos alueella olisi kiviaineksen ottoa.

Pykälän 8 viitaten alueen kaikki taloudet ovat porakaivon tai pintavesikaivon varassa.

- Tehty pohjavesiselvitys on puutteellinen, eikä siinä ei ole lainkaan mainittu vieressä olevaa Ullamäen pohjavesialuetta, joka on suoraan yhteydessä Tuusulan vedenhankintaa varten tärkeään Santakosken pohjavesialueeseen. Pintavesisuunnitelmassa ei ole tarkkailtu mahdollisia kulkeumia ojasta nro 5 tälle pohjavesialueelle.

Alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuva. (5.2.1999/134)

Ottamispaikat on sijoitettava ja aineiden ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-aineseiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Suunnitellun ottamispaikan etäisyys lähimpään taloon on hakuprosessin aikana nostettu 260 metristä 300 metriin. Ilmeisesti sen vuoksi, että ympäristöministeriön ympäristöoppaassa nro 85 *Maa-ainesten ottaminen ja ottamisalueiden jälkihoito* (2001) todetaan, että kalliokiven ottamisalueilla vähintään 300–600 m. Kyseessä on siis vähimmäisetäisyys. Hakijan logiikan mukaan 300 metriä on suositusarvo (kuten 55 dBA). Kyseisessä tapauksessa 300 metriä on aivan liian vähän. Lähimmät talot on perustettu suoraan saman kallion päälle kuin räjäytettävä kallio.

3.3 Naapuruussuhdelaki

Kyseiseltä louhospaikalta ei ole tieyhteyttä yleiselle tielle. Hakija on esittänyt yhteyden tekemistä Vanuntien kautta. Kyseinen suunnitelma on mahdoton, sillä Vanuntien tiekunta on kieltänyt tiensä käytön mahdolliselta louhosajolta. Tien kunto ei kestä raskasta liikennettä ja turvallisuustietä on mahdoton varmistaa. Suunniteltu täysperävaunullisten kuorma-autojen reitti kulkisi Savelan tilan pihan lävitse, talon ja navetan välistä, mikä on aivan kohtuutonta ja naapuruussuhdelain 17 §:n ja 18 §:n vastaista.

Naapuruussuhdelain 17 §:n mukaan naapurille, lähistöllä asuvalle tai kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa hallitsevalle ei saa aiheutua toiminnasta kohtuutonta rasitusta. Kohtuuttomaksi rasitukseksi on katsottu myös jatkuva kuorma-autoliikenne, joka ei tapahdu yleisellä tiellä.

Myös täysperävaunullisten kuorma-autojen kulkeminen Vanuntien kautta on naapuruussuhdelain 17

§:n ja 18 §:n vastaista. Maa-aineslain kuulemistilaisuudessa hakija ilmoitti, että laskennallinen ajotiheys olisi 2 autoa tunnissa. Omassa hakemuksessaan ja lehtien palstoilla on hakija kuitenkin arvioinut päivittäiseksi ajoneuvomääräksi 30 ajoneuvoa ja kesäaikaan (touko-kesäkuu, elo-syyskuu) tuplatan tämän määrän, eli 60. Tämä tekee kesällä 6 ajoneuvoa tunnissa ja koska ajoneuvot kulkisivat molempiin suuntiin, tarkoittaisi tämä 12 ajoneuvoa tunnissa, eli ajoneuvon kulkemista 5 minuutin välein. Koska kuljetukset eivät tapahdu tasaisin väliajoin, tulisi esimerkiksi aamuisin tiellä olemaan ruuhkaa, eikä varatilanteita voisi välttää, koska Vanuntielle eivät kuorma-autot mahdu sivuuttamaan toisiaan. Ruuhkaisin kuljetusaika sijoittuisi kesään, jolloin koululaiset ovat lomailevat. Myös aikuisten lomat osuvat tälle ajalle. Täten hakijan kuulemistilaisuudessa esittämä väite, että ihmiset ovat töissä kuljetusten aikaan, ei pidä paikkaansa. Vanuntien varrella on myös

HCN-Kotihuunan mielenterveyskuntoutettavien palvelukoti. HCN Kotihuuna on ilmoittanut, että heidän toimintansa estyy, ja hakija menettää toimilupansa alueella, jos Vanuntielle sallitaan hakijan esittämä kuorma-autoliikenne. Kaikki edellä kerrottu aiheuttaa naapurussuhdelain 17 §:n ja 18 §:n mukaista kohtuutonta rasitusta, eikä lupaa tällaiselle toiminnalle voida myöntää.

Hakemuksessa todetaan ohimennen, että kalusto viedään louhosalueelle Kivistöntien kautta. Tämä ei ole mahdollista, koska Kivistöntien tiekunta on kieltänyt tiensä käytön louhosajolta. Teyhteys Kivistöntieltä louhosalueelle on sallittu vain metsätalouskäyttöön.

Louhosten lähellä asuvien mukaan liikenteestä aiheutuvat suurimmat vaarat ja haitat lähistön asukkaille.

Lupahakemuksessa murskaamon toiminta-ajaksi on suunniteltu kello 6-22. Suunniteltu aika on kohtuuton.

3.4 Hiljaisten alueiden tueksi lisätään

Psykologiliiton Ekopsykologian toimikunnan mukaan äänimaisemat ovat ihmiselle psykologisesti merkityksellinen asia, sekä hyvässä, että pahassa. Ihmisten terveyshaittojen ennaltaehkäisyssä hyvä äänimaisema on tärkeää, koska se tukee jaksamista ja mielenterveyttä. Jos taas äänimaisemassa on ärsyttäviä, teräviä ääniä ne käynnistävät kehossa haitallisia toimintoja: esim stressihormonin eritystä. Esimerkiksi työuupumus voi lisääntyä ,jos kotipiirin äänimaisemasta tulee stressitekijä. Koska terveydenhuollossa ennaltaehkäisy on peruseriaate, niin tärkeää on ottaa huomioon väestön oma käsitys hyvästä ja virkistävästä äänimaisemasta. Toimikunnan mukaan ongelmana on myös se, että melun osalta otetaan huomioon vain lain sallimat melurajat, joissa ei huomioida matalataajuista (pientaajuista) erittäin kauaskantoista melua, koska siitä ei ole Suomessa lainsäädäntöä ja tämä on heidän mukaansa valtava ongelma. Nimenomaan matalataajuinen melu esim. Autonrenkaista ja moottoreista eli kuljetuksista häiritsee keho- ja aivotointoja.

Myös valtioneuvoston periaatepäätöksessä meluntorjunnasta (22.5.2006) todetaan, että melu vaikuttaa monella tavalla kielteisesti ihmiseen. Melun taso ja luonne saattaa johtaa mm. kielteisiin tunteisiin tai vaikuttaa ajattelu- ja havaintotoimintoihin, kuten oivaltamiseen, oppimiseen, muistiin ja ongelmien ratkaisukykyyn. Melulla voi olla myös muita fyysisiä ja psyykkisiä vaikutuksia. Se voi aiheuttaa stressiä tai erilaisia toimintahäiriöitä. Terveysvaikutusten lisäksi melu heikentää ympäristön laatua ja viihtyisyyttä monin tavoin. Vaikka meluherkkyys vaihtelee yksilöistä toiseen, väestötasolla melun

haitalliset vaikutukset on kiistatta todettu. Lisäksi todetaan, että melutasoja koskevat ohjearvot eivät vielä sellaisenaan takaa laadullisesti hyvää ääniympäristöä, vaan tavoitteena tulisi olla ohjearvoja alemmat melutasot. Periaatepäätöksessä todetaan vielä, että tutkimustietoa melun haitallisista vaikutuksista tarvitaan lisää, että kansalaisilla, viranomaisilla ja eri toiminnanharjoittajilla olisi käytettävissä riittävästi tietoa melusta, sen torjumisesta ja vaikutuksista. Ympäristöministeriössä onkin valmisteilla meluntorjunnan tutkimusstrategia alan tutkimuksen edistämiseksi ja tason kohottamiseksi.

Psykologiliiton ekopsykologian toimikunta toteaa vielä, että äänimaisema on arvokas luonnonvara. Sitä voi verrata veteen, joka myös on välttämätön inhimilliselle elämälle. Etelä- Afrikassa, jossa puhdas vesi ei ole enää itsestään selvyys on säädetty vedestä laissa; ” sitä ei voi omistaa, vain oikeuden tai valtuutuksen sen käyttöön (ympäristön ja ihmisten perustarpeiden täyttämiseksi)...jokaisella on oikeus saada käyttöönsä riittävä määrä vettä”. Samoin voisi todeta, että hyvä äänimaisema alkaa olla hupeneva luonnonvara täällä länsimaissa, missä ihmisten toiminta laajenee ja vaatii käyttöönsä jatkuvasti uusia alueita.

4. Naapurikuntien lausunnot hankkeesta

Mäntsälän ympäristölautakunta on antanut jo lausunnon Hyvinkään kaupungille NCC maa-aineslupa- ja ympäristölupahakemuksesta.(Kts liite 8). Mäntsälän ympäristölautakunta antoi tiukan ”EI”-kannanoton NCC hankkeelle.

Tuusulan ympäristölautakunta on myös lausunut asiasta Uudenmaan ympäristökeskukselle kielteisen kannan, mutta tätä lausuntoa ei ole huomioitu lupapäätöksessä.

Nämäkin kunnallistasolla tehdyt lausunnot puoltavat sitä ajatusta, että NCC hakema ympäristölupaa on mahdoton toteuttaa ja täten ko. lupaa ei olisi tullut myöntää.

5. Hyvinkään linjauksia ja selvityksiä

Ohessa otteita Hyvinkään kestävän kehityksen ohjelmasta 2003-2006, jossa todettu

” Terveellisen ja viihtyisän elinympäristön ja luonnon vaaliminen

Hyvinkääläisten elinympäristö säilytetään terveellisenä ja viihtyisänä. Turvataan Hyvinkään pohjaveden käyttökelpoisuus ja pienennetään sitä uhkaavia riskejä. Tuetaan Hyvinkään luonnon erityispiirteiden ja monimuotoisuuden säilymistä sekä kohennetaan vesistöjen tilaa ja ilman laatua.”

Hyvinkää strategiassa todetaan lisäksi, että

” Hyvinkäällä on hyvä asua

Hyvinkäätä kehitetään aktiivisesti luonnonläheisenä ja väljänä kaupunkina, jossa on hyvä ja turvallista asua. Tonttipolitiikalla ja kaavoituksella luodaan mahdollisuuksia asukkaiden monipuolisille asumistarpeille. Puhtaan ympäristön vaaliminen perustuu kestäväan kehitykseen.”

Edellä mainitut Hyvinkään luonnon erityispiirteet ja monimuotoisuus ovat uhattuna ja kuolemassa pois, jos alueella suoritetaan kiviaineksen ottoa.

Merkittävä seikka on myös se, että Hyvinkään puolella aiottu louhoshanke on 250-300m päässä lähimmästä vakituisesta asutuksesta. Ympäristöministeriön opas 85 mainittu 600m suojaetäisyys pysyvään asutukseen ei täyty likimainkaan. (kts. liite 15) Maksimietäisyyttä ei ole määritetty missään. Kiviaineksen ottoalueella pysyvään asutukseen opas 85 mainittu suojaetäisyys 600m ei täyty.

Keravanjokea on kunnostettu tällä alueella TE-keskuksen varoilla ja alueelle on istutettu luonnonkantoisia sekä kasvatettuja lohikaloja ja rakennettu kalaporras. Lohet tarvitsevat elääkseen puhdasta, hapekasta vettä ympäri vuoden. Kesäaikaan asiaa korjataan Päijänne-tunnelin juoksutuksilla. Mikäli louhosalueiden pintavalumat pääsevät Keravanjokeen, ovat seuraukset tuhoisat; lohikanta kuolee.

Huomautan ja korostan, että alue on sekä liikenteellisesti että maantieteellisesti ja paikalliset nykyolot huomioiden täysin väärässä paikassa kiviaineksen ottoa varten eivätkä alueen maanomistajat kärsi tappioita, kun myönnetty ympäristölupa hylätään.

5.1 Hyvinkään kaupunginhallituksen ja ympäristölautakunnan lausunnot

Hyvinkään tekninen lautakunta on esittänyt kaupunginhallitukselle, että Uudenmaan maanmittaustoimistolle annetaan yksityistietoimituksesta lausunto, jossa vastustetaan haettujen yksityisteiden perustamista. Katso liite 9.

Hyvinkään ympäristölautakunta on lausunut käyttävänsä valitusoikeutta myönnetystä ympäristöluvasta, katso liite 10.

Ensisijaisesti vaadin, että Uudenmaan ympäristökeskuksen myöntämä ympäristölupa tilalle Tapiola RN:o 24:40 hylätään edellä mainittujen ja esitettyjen seikkojen perusteella.

Toissijaisesti vaadin, että Uudenmaan ympäristökeskuksen myöntämä ympäristölupa tilalle Tapiola RN:o 24:40 palautetaan käsittelyyn edellä mainittujen ja esitettyjen seikkojen perusteella.

Ympäristölupapäätöksen selvitykset ovat jääneet vaillinaisiksi, puutteellisiksi ja keskeneräisiksi.

Hyvinkäällä 14.12.2007

Niko Salokoski